

U S N E S E N Í

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Milana Procházky a soudců JUDr. Viktora Kučery a JUDr. Petra Polácha v právní věci žalobce: **A. H.**, proti žalovanému: **Nejvyšší správní soud**, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 4. 2015, č.j. 6 As 26/2015 - 23,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e o d m í t á.**
- II. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Návrhem na zahájení řízení označeném jako správní žaloba proti usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 4. 2015, č.j. 6 As 26/2015 - 23, se žalobce domáhal vydání rozsudku, kterým by soud zrušil usnesení Nejvyššího správního soudu.

Napadené rozhodnutí Nejvyššího správního soudu však není přezkoumatelné v režimu zákona 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“), jak se návrhem na zahájení řízení domáhá žalobce. Proti tomuto usnesení nejsou ani přípustné žádné opravné prostředky postupem podle občanského soudního řádu (zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů). V projednávané věci se jedná o rozhodnutí Nejvyššího správního soudu.

Podle ust. § 4 odst. 1 písm. a) s.ř.s. soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního a samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou, nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy (dále jen „správní orgán“). Napadené rozhodnutí nemůže být v režimu správního soudnictví Krajským soudem v Brně přezkoumáno, neboť zde chybí pravomoc soudů rozhodujících ve správním soudnictví. Nejvyšší správní soud není správním orgánem, jak jej definuje posledně citované ustanovení s.ř.s.; jedná se o orgán soudní moci ve smyslu čl. 81 a násl. Ústavy České republiky. V případě žalobou napadeného usnesení se jedná o správní rozhodnutí.

Žalobce podal správní žalobu; z formy ani z obsahu podání není sporu o to, že nejde o jiné podání charakteru opravného prostředku proti napadenému usnesení. Soudu je navíc z úřední

činnosti známo, že žalobce je dostatečně právně na výši, aby své podání odpovídajícím způsobem označil a správně adresoval.

Podle § 65 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“), kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti, (dále jen "rozhodnutí"), může se žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popřípadě vyslovení jeho nicotnosti, nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak.

V posuzované věci jde tedy o žalobu, nejde však o žalobu proti rozhodnutí správního orgánu, nýbrž o žalobu proti rozhodnutí Nejvyššího správního soudu. Z obsahu žaloby je zřejmé, že žalobce má za to, že byl tímto rozhodnutím zkrácen na svých právech, avšak ze samotné žaloby ani z přiloženého rozhodnutí, proti kterému žaloba směřuje, neplyne, že by byl napadán úkon správního orgánu; napadáno je zřetelně rozhodnutí soudu.

Žalobou ve správním soudnictví se lze domáhat zrušení toliko „rozhodnutí“ ve smyslu legislativní zkratky podávané z § 65 odst. 1 s.ř.s., tj. toliko *úkonu správního orgánu*, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti. Rozhodnutí soudu není úkonem správního orgánu. Žaloba proti úkonu jiného orgánu než orgánu správního je návrhem nepřipustným, který soud odmítne podle § 46 odst. 1 písm. d) s.ř.s. (aniž by bylo možno dovozovat nepřipustnost podle § 68 písm. e) s.ř.s. s odkazem na § 70 písm. a) s.ř.s.; aby byl důvod k odmítnutí podle naposledy uvedených dvou ustanovení s.ř.s., muselo by jít o úkon správního orgánu, který není rozhodnutím, tu však nejde ani o úkon správního orgánu). V posuzované věci přitom nepřichází v úvahu jakákoli delegace; není soudu, který by věc v řízení „o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu“ mohl meritorně projednat.

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn § 60 odst. 3 větou první s.ř.s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 30. července 2015

Mgr. Milan Procházka
předseda senátu